

U petak, 30. rujna 2011. godine 4. razredi naše škole obišli su grad Zagreb.

Izvanučionična nastava prirode i društva započela je polaskom ispred naše škole u 9 sati.

Nakon pola sata vožnje stigli smo do Mažuranićevog trga i Trga maršala Tita gdje smo posjetili Hrvatski školski muzej. Učenicima se postav muzeja svidio i s velikim su zanimanjem slušali kustose koji su ih, na vrlo zanimljiv način, upoznali s poviješću hrvatskog školstva. Nakon posjeta muzeju prošetali smo oko Hrvatskog narodnog kazališta i promotrili zgrade i ustanove koje ga okružuju, a zatim smo, šetajući Massarykovom i Gundulićevom ulicom, stigli do Ilice gdje smo se u slastičarnici Vincek zasladili ukusnim sladoledom. Nekoliko minuta prije podneva krenuli smo uspinjačom do Gornjeg grada kako bismo točno u podne čuli pucanj s kule Lotrščak. Nakon odmora na Strossmayerovom šetalištu naš obilazak nastavili smo Ćirilometodskom ulicom do Trga svetog Marka. Kroz Kamenita vrata izašli smo iz nekadašnjeg

Gradeca. Radićevom ulicom došli do Krvavog mosta, prošetali Dolcem, stubama se spustili do glavnog gradskog trga, Trga bana Josipa Jelačića, i Manduševca. Tamo se održavao sajam izvornih proizvoda i zanata pa nas je susret s vitezovima i kovanjem novca odveo u prošlost koju smo, zahvaljujući njima, doživjeli na poseban način. Bakačevom ulicom došli smo do Kaptola i posjetili Zagrebačku katedralu.

Šetajući gradom, svaki je učitelj svom razredu pričao o prošlosti grada s težnjom da učenici u stvarnom okruženju dožive tu prošlost.

Obilazak našeg grada završili smo mislima Antuna Gustava Matoša:

„Pogiboh za gradom gdje najljepše na svijetu zvuči slatki kaj.

Zagreb, kaki je da je, pravi je raj.“

Tako je o glavnom gradu Hrvatske početkom 20. stoljeća pisao Antun Gustav Matoš. Taj veliki hrvatski književnik nije rođen u njemu, ali ga je Zagreb, kao i mnoge druge umjetnike, nadahnjivao i privlačio snagom kojoj se nije moglo oduprijeti. I dan danas u njega hrle, dive mu se i u srcu ga nose svi koji su ga upoznali, a on svima obilato vraća magičnom ljepotom svojeg Gornjeg i Donjeg grada, začuđujućim skladom starog i novog.

Ksenija Petrlin Jurić